

C/2024/4696

5.8.2024

Euroopa Kohtu (suurkoda) 18. juuni 2024. aasta otsus (Bundesverwaltungsgerichti eelotsusetaotlus – Saksamaa) – QY versus Bundesrepublik Deutschland

(Kohtuasi C-753/22, Bundesrepublik Deutschland (pagulasseisundi andmise otsuse toime)) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala – Rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühised nõuded – Direktiiv 2013/32/EL – Artikli 33 lõike 2 punkt a – Asjaolu, et liikmesriigi ametiasutustel ei ole võimalik jätta varjupaigataotlust vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata põhjusel, et teises liikmesriigis on pagulasseisund juba antud – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 4 – Oht saada selles teises liikmesriigis ebainimlikult või alandavalt koheldud – Selle varjupaigataotluse läbivaatamine nende asutuste poolt vaatamata sellele, et kõnealuses teises liikmesriigis on pagulasseisund juba antud – Direktiiv 2011/95/EL – Artikkel 4 – Individuaalne läbivaatamine)

(C/2024/4696)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: QY

Vastustaja: Bundesrepublik Deutschland

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest, artikli 3 lõiget 1, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule, artikli 4 lõiget 1 ja artiklit 13 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta artikli 10 lõikeid 2 ja 3 ning artikli 33 lõiget 1 ja lõike 2 punkti a

tuleb tõlgendada nii, et

kui liikmesriigi pädev asutus ei saa kasutada viimati nimetatud sättes antud võimalust jätta rahvusvahelise kaitse taotlus, mille on esitanud mõnes teises liikmesriigis juba sellise kaitse saanud taotleja, vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, sest esineb tõsine oht, et taotlejat koheldakse selles teises liikmesriigis ebainimlikult või alandavalt harta artikli 4 tähenduses, on see asutus kohustatud selle taotluse uuesti individuaalselt, täielikult ja ajakohaselt läbi vaatama uues rahvusvahelise kaitse menetluses, mis viiakse läbi vastavalt direktiividele 2011/95 ja 2013/32. Selle läbivaatamise käigus peab kõnealune asutus siiski täielikult arvesse võtma selle teise liikmesriigi otsust anda asjaomasele taotlejale rahvusvaheline kaitse ja selle otsuse aluseks olevaid asjaolusid.

⁽¹⁾ ELT C 104, 20.3.2023.